

[Sønderup.]

offentliges Side 60 pCt. til Raadighed. Det er et Forhold, som man ikke uden videre kan snakke sig fra.

Naar den højtærede Arbejdsminister særlig hæfter sig ved mine Betragtninger om de større Understøttelser, som her bliver stillet i Udsigt, og fremhæver, at jeg har sagt, at Forslaget er ensbetydende med større Understøttelser og større Statstilskud, maa jeg sige, at det er en Realitet. Det kan heller ikke nytte noget, at den højtærede Minister kommer og siger, at det eneste Formaal, han havde i denne Forbindelse, var at hjælpe de vanskeligst stillede Kasser til en bedre Placering, for hvis det var Tilfældet, hvorfor skulde vi saa have alle de andre ekstra Forslag, som jævnsides dermed er blevet stillet for de unges Vedkommende. Forslag, som fører de unges Understøttelses-sats fra Totrediedelsgrænsen op til Fire-femtedelsgrænsen.

Det er ogsaa en Kendsgerning, som man kommer til at indrømme, at Arbejdernes Timefortjeneste er steget mere, end Kontingentbeløbet er steget inden for Arbejds-løshedskasserne. Ifølge de Oplysninger, vi fik i Fjor, var Timefortjenesten steget med 90 pCt., medens Kontingentudgiften kun var steget med ca. 30 pCt., og vi ser da ogsaa, at det, som navnlig er Baggrunden for de Vanskeligheder, Kasserne, især Dansk Arbejdsmands Forbunds Kasse, staar i i Dag, er, at de paa et givet Tidspunkt, da Statstilskuddene flød lidt rigeligt, lod sig forlede til at nedsætte Medlemskontingentet, saaledes at Statstilskuddet i Henhold dertil har flydt lidt mindre rigeligt, end det ellers vilde have været Tilfældet.

Saa sagde den højtærede Minister noget om, at de særlige Regler for de unge var medvirkende til, at disse flyttede til Byen. Det er en Betragtning, som jeg daarligt nok kan forstaa; i hvert Fald hvis man drager den fulde Slutning deraf, maa det være, at det skulde være lettere for dem inde i Byerne end ude paa Landet.

Jeg kommer tilbage til de Bemærkninger, jeg gjorde gældende i mit første Indlæg, gaaende ud paa, at den højtærede Minister kan være forsikret om, at det Lovforslag, han har fremsat, er blevet meget, meget daarligt modtaget ude i Landdistrikterne, netop af den Grund, at man derude lider under en meget følelig Mangel paa Medhjælp. Hvordan man end vender og drejer det, indebærer de forhøjede Understøttelser et Incitament til stærkere Udnyttten, og desuden gør de Arbejdsløshedsunderstøt-

telse og Arbejdsforsikring i sin Helhed mere upopulær, end den i Forvejen er. Jeg skal være den sidste til at benægte Betydningen af den Indsats af privat Karakter, der fra Arbejdernes Side er gjort i Forbindelse med Understøttelseskasserne, men vi maa heller ikke glemme de kolossale Beløb, der ydes af det offentlige. Jeg tror, at Grænsen for, hvad Samfundet økonomisk er i Stand til at bære i denne Forbindelse, er naaet; derfor synes jeg, det var meget berettiget, at jeg ligesom de øvrige Ordførere, det ærede Medlem Hr. Aage Fogh og det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, stærkt understregede de økonomiske og beskæftigelsesmæssige Betæneligheder, som et Lovforslag af denne Karakter kunde give Anledning til. Nu kan man meget vel se, at der paa et givet Tidspunkt i Vinter har været stor Arbejdsløshed, men det er noget stadigt tilbagevendende, det er en Arbejdsløshed af den Karakter, som følger med Aarstiden, og som det netop er Arbejdsløshedskassernes Formaal at modvirke og afbøde Virkningerne af, og det berettiger ingenlunde, at man føler sig foranlediget til, saaledes som det er sket gennem det her foreliggende Lovforslag, at gaa langt, langt videre end hidtil.

Jeg tror, den højtærede Minister har gjort Arbejdsløshedskasserne en daarlig Tjeneste ved at fremsætte dette Lovforslag. Som det fremgaar af de Udtalelser, der er faldet fra anden Side, er der ikke saa forfærdelig megen Udsigt til, at Lovforslaget gaar igennem, bortset fra den Paragraf, der vedrører de vanskeligst stillede Kasser. Naar nu baade det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og den højtærede Minister siger, at mit Indlæg var fuldstændig blottet for Realitet, er det en Paastand, man meget vel kan fremsætte, men der var den Realitet deri, at vi er villige til at give Hjælp til de vanskeligst stillede Kasser og stille klækkelige Beløb til Raadighed i saa Henseende. Det er tilstrækkeligt Bevis for, at der har været mere Realitet i mine Betragtninger, end man fra anden Side er naaet til at give Udtryk for.

Boeck-Hansen: Det var ikke min Mening at bringe det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen ud af Fatning med mine Betragtninger med Hensyn til Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse. Forholdet er det, at der i Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse er mange Haandværkere og mange Handels- og Kontormedhjælpere, og dem vil jeg raade til at gaa tilbage til Faget igen, man har nemlig stærkt Brug for Haandvær-